

Forhandling

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Jeg er superglad for, at Enhedslisten er opmærksom på problemet med menneskehandel. Det er nemlig et af regeringens højt prioriterede indsatsområder. Som jeg også redegjorde for sidste år, er regeringen i fuld gang med konkrete initiativer og med at afprøve forskellige modeller for, hvordan vi bedst tilrettelægger indsatsen. Enhedslisten har med forslaget ikke bidraget med nogen nye elementer, men stort set fremlagt det samme som i beslutningsforslag nr. B 69 fra sidste år. Det kalder jeg uambitiøst.

Vi kan kun være enige om, at mennesker ikke må købes og sælges. Jeg føler dyb lede ved de mennesker, der tjener styrkende summer på at udnytte andre. Det moderne slaveri kan et civiliseret samfund ikke på nogen måde acceptere.

Allerede i 2002 lancerede vi i regeringen en handlingsplan mod kvindehandel – en handlingsplan, som satte fokus på både ofrene, bagmændene, forebyggelsen og det internationale samarbejde, som var den første af sin art i Norden. Før handlingsplanen kom til, blev problemet med kvindehandel kun diskuteret i en forholdsvist snæver kreds. Derfor har det været et vigtigt formål med handlingsplanen at få sat emnet på dagsordenen i den brede offentlighed, og det er jo rent faktisk sket.

Handlingsplanen har bidraget til, at der er sket en mobilisering og en afstandtagen fra menneskehandel. Der er bred enighed om, at vi skal bekæmpe handel med mennesker, og der er skabt en bevidsthed om, at det ikke kun er regeringens og politikernes ansvar. Vi har alle en rolle at spille, både regeringen og civilsamfundet; det er et fælles projekt. Derfor hilser jeg f.eks. fagforeningen 3F's kampagne velkommen. Det samme gælder Soroptimisternes initiativ med salg af en lilla sløjfe, hvor overskuddet går til ofrene. Det er et prisværdigt initiativ. Det er tegn på en stor vilje til at hjælpe ofrene og en følelse af medansvar for at bekæmpe menneskehandel med alle midler. Jeg er derfor også glad for, at Folketingets partier vil bidrage yderligere til at styrke indsatsen.

Vi har de sidste 4 år løbende indsamlet viden om effekten af indsatsen så vel som erfaringer fra andre lande. Nu skal erfaringerne evalueres, så vi alle sammen kan blive klogere på, hvordan den nuværende organisering fungerer, og om vi bør afprøve andre modeller.

Enhedslisten kritiserer regeringen for, at den danske indsats skulle halte bag efter andre lande. Der vil jeg godt slå fast, at det ikke forholder sig sådan: Danmark yder en god indsats. Det gav jeg mange eksempler på sidste år, og jeg gør det gerne igen.

De fleste af de initiativer, som Enhedslisten foreslår, er allerede sat i gang. Det gælder kortlægningen af omfanget af børnehandel og børneprostitution, som blev sat i gang i november, det gælder vidensindsamling, og det gælder samarbejdet mellem relevante aktører. Vi har bl.a. løbende statusrapporter; vi har etableret en hotline; vi har beskyttede pladser; vi har netværk til at støtte den forberedte hjemrejse; vi træner relevante aktører; og vi har institutionaliseret samarbejdet mellem politiet og ngo'erne. Som led i dette deltager ngo'erne f.eks. i politiets razziaer på bordellerne. På den måde kan ofrene for kvindehandel umiddelbart efter razziaen flytte ind på de beskyttede pladser og få den hjælp, de har behov for.

Men handel med kvinder er et kompliceret problemfelt, det vil jeg ikke benægte. Det har været krævende at etablere rammerne og tilrettelægge en passende indsats. Da vi udarbejdede handlingsplanen, var vi f.eks. ikke klar over, at også handel med børn udgør et stigende problem. Efter at have lavet en oversigt over den eksisterende viden om børnehandel sidste år fik jeg så hurtigt udarbejdet et tillæg om børn, som trådte i kraft i september 2005.

På mange måder stod vi i begyndelsen på bar bund uden nogen videre viden, uden særlig meget erfaring og uden netværk, men det har vi jo så skabt. I et konstruktivt samarbejde på tværs af faggrænser mellem regering, myndigheder, eksperter og ngo'er har vi fået skabt både implementerende parter og de nødvendige netværk.

Det er jo sådan, at gadeteam hver dag besøger kvinder på gaden, på bordellerne og i baggårde. Det tager selvfølgelig tid at opbygge et tillidsforhold til kvinder, som lever i en blanding af frygt og afhængighed af bagmændene, og det er svært, for kvinderne kender ikke landet, føler sig måske truet og stoler ikke på nogen.

KL 18.40

Gadearbejderne lytter til kvindernes historie om vold, misbrug, savn og afmægtighed, og de forsøger at hjælpe kvinderne ud af den håbløse situation. Kvinderne får eksempelvis tilbud om beskyttet ophold, de får tilbudt psykisk hjælp, og en del må tages til lægen, da mange døjer.